

Montserrat Grases

Montserrat Grases

50 ANIVERSARIO
(1959 - 2009)

50 ANIVERSARIO
(1959 - 2009)

Oración

Oració

Prayer

Señor, que concediste a tu sierva Montserrat la gracia de una entrega serena y alegre a tu Divina Voluntad, vivida con admirable sencillez en medio del mundo: haz que yo sepa ofrecerte con amor toda mi actividad cotidiana y convertirla en un servicio cristiano a los demás; dignate glorificar a tu sierva y concédeme, por su intercesión, el favor que te pido... (pídase). Así sea.

Oh, Déu, que concedíreu a la vostra serventa Montserrat, la gràcia d'una entrega serena i alegre a la vostra Divina Voluntat, viscuda enmig del món amb una senzillesa admirable: feu que jo sàpiga oferir-vos amb amor tota la meva activitat de cada dia, i convertir-la en un servei cristià als altres; digneu-vos glorificar la vostra serventa i concediu-me per la seva intercessió el favor que us demano... (demani's). Així sia.

O God, you granted your servant Montserrat the grace of serene and cheerful dedication to your will with admirable simplicity in everyday life. Grant that I may lovingly offer to you all my daily activity and convert it into Christian service for others. Deign to glorify your servant Montse and through her intercession grant me the favor I ask of you...(here make your request). Amen.

Padrenuestro, Avemaría, Gloria.

Parenostre, Avemaria, Glòria.

Our Father, Hail Mary, Glory be to the Father.

De conformidad con los decretos del Papa Urbano VIII, declaramos que en nada se pretende prevenir el juicio de la Autoridad eclesiástica, y que esta oración no tiene finalidad alguna de culto público.

D'acord amb els decrets del Papa Urbà VIII, declarem que no es pretén prevenir de cap manera el judici de l'autoritat eclesiàstica, i que aquesta pregària no té cap finalitat de culte públic.

In conformity with the decrees of Pope Urban VIII, we declare that there is no intention of anticipating in any way the judgement of the Church, and that this prayer is not intended for public use.

La Sierva de Dios / La Serventa de Déu / The Servant of God

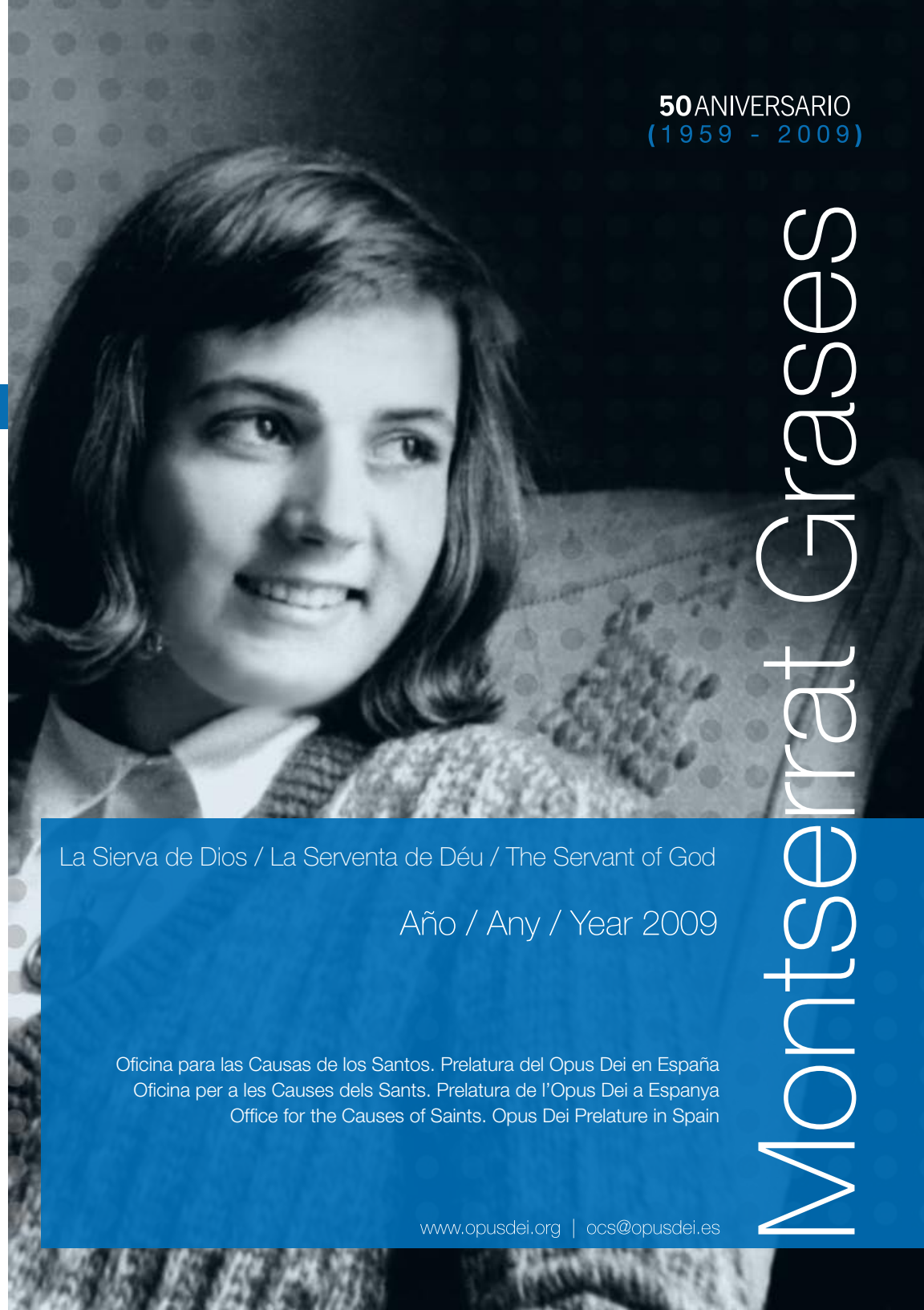
Año / Any / Year 2009

Oficina para las Causas de los Santos. Prelatura del Opus Dei en España
Oficina per a les Causes dels Sants. Prelatura de l'Opus Dei a Espanya
Office for the Causes of Saints. Opus Dei Prelature in Spain

www.opusdei.org | ocs@opusdei.es

Se publica con aprobación eclesiástica / Es publica amb aprovació eclesiàstica / Published with the Church Approval
Imprimatur: + Mons. Javier Echevarría, Prelado del Opus Dei

Montserrat Grases

Montse Grases nació en Barcelona el 10 de julio de 1941 y fue bautizada el día 19 de ese mismo mes. Sus padres, Manuel y Manolita, procuraron transmitir a sus hijos su profundo sentido cristiano de la vida, enseñarles lo que creían y luchaban por vivir. A Montse le encantaban el deporte y las excursiones y, como solía hacerlas los domingos, se levantaba muy temprano para asistir a Misa. Era buena conversadora, bromista; le gustaba hablar de temas muy variados: de deporte, de cine, de teatro, de su familia, de las amigas que quería acercar a Dios. En 1954 comenzó a recibir formación cristiana en Llar, un Centro del Opus Dei de Barcelona. Sus esfuerzos por

La Montse Grases nasqué el 10 de juliol de 1941 i fou batejada al cap de nou dies. Els seus pares, Manuel i Manolita, procuraren transmetre als seus fills el seu sentit profundament cristià de la vida, ensenyar-los el que creien i lluitaven per viure.

A la Montse li encantaven els esports i les excursions i, com que solia fer-les els diumenges, es llevava molt aviat per anar a Missa. Era bona conversadora, bromista; li agradava parlar de temes molt diversos: d'esport, de cinema, de

Montse Grases was born in Barcelona, on July 10, 1941 and was baptized 9 days later. Her parents, Manuel and Manolita, tried to impart a Christian sense of life to all of their children, to teach them their faith and to give them motivation to grow.

Montse enjoyed sports very much and she really liked to participate in trips and outings. As these tended to happen on Sundays, she would get up very early to attend Mass. She was talkative and a good joker. Her favorite topics were

	Castellano	Català	English
2	Vida	Vida	Life
8	Historia de la Causa	Història de la Causa	History of the Cause
12	Favores	Favors	Favors
17	La cripta	La cripta	The Crypt
18	Montse en Internet	Montse a Internet	Montse on the Internet
19	Oración	Oració	Prayer

mejorar se notaban en que procuraba dominar su carácter: ser más paciente y callar o incluso sonreír ante lo que le molestaba; levantarse con puntualidad y estudiar con intensidad. Comenzó a vivir un pequeño plan de vida espiritual. En 1957 sintió en su alma que el Señor la llamaba a seguir en el Opus Dei un camino de santificación para vivir en plenitud la vida cristiana en medio del mundo. Su decisión fue meditada, profundamente libre. El 25 de diciembre de 1957 Montse pidió la admisión en el Opus Dei como Numeraria para servir a la Iglesia y a los demás, y para santificarse en su trabajo cotidiano. Montse supo encontrar a Dios en el cumplimiento de sus deberes de estudio y trabajo y en las cosas pequeñas de cada día, viviendo así con fortaleza heroica el espíritu del Opus Dei. En su lucha para alcanzar la santidad, destacó por el amor a la Humanidad Santísima de Cristo, la piedad eucarística, la devoción a la Santísima Virgen, una honda humildad y el esfuerzo por servir a los demás con alegría y naturalidad, sin dejar de ser una chica normal y corriente

teatre, de la seva família, de les amigues que volia apropar a Déu. El 1954 la Montse començà a rebre formació cristiana a Llar, un Centre de l'Opus Dei de Barcelona. Els seus esforços per millorar es notaven en que procurava dominar el seu caràcter: ser més pacient i callar, o fins i tot somriure, davant el que la molestava; llevar-se amb puntualitat i estudiar intensament. Començà a viure un petit pla de vida espiritual. El 1957 va sentir dins la seva ànima que

sports, movies and theater, her family, and friends she wanted to bring nearer to God.

It was in 1954 when Montse got in touch with Llar, an Opus Dei Center in Barcelona, and started to receive proper Christian education. She made obvious efforts to improve her behavior, trying hard to restrain her nature, to suffer patiently and be silent and smile when something bothered her. She got up early in the morning to study intensely. She organized a plan for her spiritual life.

el Senyor la cridava a seguir un camí de santificació per viure en plenitud la vida cristiana enmig del món, a l'Opus Dei. La seva decisió fou meditada, profundament lliure. El 25 de desembre de 1957 la Montse demanà l'admissió a l'Opus Dei com a Numerària per servir l'Església i els altres, per santificar-se en el seu treball quotidià.

La Montse va saber trobar Déu en el compliment dels seus deures d'estudi i treball i en les coses petites de cada dia, vivint amb fortalesa heroica l'esperit

como cualquier chica de su edad. En junio de 1958 empezó a sentir grandes dolores en una pierna: tenía un cáncer incurable. Recibió la noticia con serenidad; después, tomó el crucifijo, lo besó y dijo: "Te serviré, Señor, te seré fiel." Y ante la imagen de la Virgen de Montserrat de su casa: "Lo que Tú quieras."

Tenía entonces diecisiete años. Y era evidente que Dios la confortaba... Porque, si le quitaba de golpe todas sus ilusiones, todo..., ¿iba acaso a dejarla sola?

Antes del definitivo agravamiento de la enfermedad, viajó a Roma para ver al Papa y conocer a Mons. Escrivá de Balaguer, Fundador del Opus Dei. A pesar del dolor físico, aquellos días romanos fueron, sin duda alguna, los más felices de su vida.

Durante su enfermedad mostró una contagiosa alegría y una gran capacidad de amistad que brotaba de un verdadero afán de acercar las almas a Dios. Siempre procuró hacer felices a los demás. Meses antes de morir, consciente de la gravedad de su enfermedad, había ac-

In 1957 she sensed in the depths of her soul that God was calling her to follow - with Opus Dei's guidance and help - a way of sanctity to live fully as a Christian in the ordinary world. She made her own free and well-meditated decision. Montse requested incorporation into Opus Dei as a Numerary member on December 25, 1957. It was her will and commitment to serve the Church and, to sanctify herself within her daily work. Montse knew how to find God while fulfilling her scholarly duties and work,

tuado con su grupo de amigos en una obra de teatro, en la que representó a una viejecita. En los últimos meses de vida se mostraba sonriente y divertida, aunque se encontraba cansada y sin fuerzas.

La Eucaristía y la Confesión -el Sacramento de la alegría- son las claves fundamentales para entender la raíz última de la sonrisa de Montse. En esos sacramentos y en su vida de piedad encontraba la fuerza, la gracia, el sentido profundo para sobrellevar su dolor. ¿Qué habría hecho sin la Eucaristía?, se preguntaba. ¿Qué habría hecho sin poder recibir al Señor diariamente?

Falleció el 26 de marzo de 1959, que aquel año coincidía con el día de Jueves Santo.

El Fundador del Opus Dei, decía que la felicidad del Cielo es para los que saben ser felices en la tierra. Y Montse lo fue hasta el último momento.

de l'Opus Dei. En la seva lluita per assolir la santedat, destacà per l'amor a la Humanitat Santíssima de Crist, la pietat eucarística, la devoció a la Mare de Déu, una fonda humilitat i l'esforç per servir els altres amb alegria i naturalitat, sense deixar de ser una noia normal, com qualsevol noia de la seva edat.

El juny de 1958 començà a sentir dolors forts en una cama: tenia un càncer incurable. Rebé la notícia amb serenor; després, prengué el santcrist, el besà i digué: "Et serviré, Senyor, et seré fidel." I davant la imatge de la Mare de Déu de Montserrat de casa seva: "El que Tu vulguis."

Aleshores tenia disset anys. I era evident que Déu la confortava... Perquè, si

and in small, everyday things. She worked hard to be holy, showing deep love for Christ's Sacred Humanity and the Sacred Host, devotion and love to the Blessed Virgin, a sincere humility, and continuous efforts to serve others cheerfully, being at the same time an ordinary girl like any other girl of her age. In June 1958 she began to suffer severe pain in her leg, which turned out to be due to an incurable cancer. She took the news with serenity, devoutly kissing a Crucifix and saying, "I will serve You, my God, faithfully." Later, before the pious image of the Blessed Virgin of Montserrat in her house, she said, "As you wish." She was only seventeen at the time.

li treia de cop totes les seves il·lusions, tot..., havia potser de deixar-la sola? Abans del definitiu agreujament de la malaltia, viatjà a Roma per veure el Sant Pare i conèixer Mons. Escrivà de Balaguer, Fundador de l'Opus Dei. Malgrat el dolor físic, aquells dies romans foren, sens dubte, els més feliços de la seva vida.

Durant la seva malaltia mostrà una alegria encomanadissa i una gran capacitat d'amistat que brollava d'un veritable afany d'apropar les ànimes a Déu. Sempre procurà fer feliços els altres. Uns mesos abans de morir, conscient de la gravetat de la seva malaltia, havia participat amb el seu grup d'amics en una obra de teatre, en què represen-

It was clear that God himself comforted her. Because, if He took everything away from her all at once, could He leave her alone?

Before her illness could prevent her doing so, she traveled to Rome to be with the Holy Father and to meet Mons. Escrivà, Opus Dei's Founder. Despite her great physical pain, those days in Rome, were the happiest in her life.

All through her illness she kept high spirits, with a contagious joy, as she truly wanted to help people to know God. She always tried to make everybody else happy. A few months before her death she played the role of a poor old woman in a stage play with friends, although she was in no doubt that her

tà una velleta. En els darrers mesos de vida, es mostrava somrient i divertida, encara que es trobava cansada i sense forces.

L'Eucaristia i la Confessió -el Sagrament de l'alegria- són les claus fonamentals per entendre l'arrel última del somriure de la Montse. En aquests sagraments i en la seva vida de pietat trobava la força, la gràcia, el sentit profund per suportar el seu dolor. Què hauria fet sense l'Eucaristia?, es preguntava. Què hagués fet sense poder rebre el Senyor cada dia?

Morí el 26 de març de 1959, que aquell any coincidí amb el dia de Dijous Sant.

El Fundador de l'Opus Dei deia que la felicitat del Cel és per als qui saben ser feliços a la terra. I la Montse va ser feliç fins al darrer moment.

illness was nearing its end. She smiled and was cheerful, although no strength was left in her.

The Eucharist and Confession - the Sacrament of Joy - are the keys to understanding the deep roots of Montse's smile. In these Sacraments and in her piety she found the necessary strength to bear her pain. What would she do without the Eucharist, she asked herself. How could she go on without receiving her Lord daily?

She died on March 26, 1959; that year it was Holy Thursday.

The Founder of Opus Dei said that happiness in heaven is for those who know how to be happy on earth. And Montse was happy to the end.

Historia de la Causa

Història de la Causa / History of the Cause

Tras su fallecimiento en 1959, se produjo una rápida extensión de su fama de santidad y se atribuyeron abundantes favores espirituales a su intercesión. En pocos meses traspasó el ámbito de las personas que la conocían para extenderse por España y otros países.

El 15 de mayo de 1992, la Congregación para las Causas de los Santos emanó el Decreto de Validez del Proceso Diocesano, por lo que se podía dar paso a la elaboración de la *Positio super vita et virtutibus*.

El 7 de mayo de 1994 la Congregación para las Causas de los Santos nombró Relator de la Causa a Mons. José Luís Gutiérrez. Bajo su dirección se elaboró la *Positio super vita et virtutibus* que fue entregada en la Congregación en diciembre de 1999.

La fama de santidad de Montse, en estos cincuenta años, está extendida y consolidada. Continúan llegando a la Postulación testimonios de su intercesión escritos por personas de todo tipo. Son miles las personas que acuden a rezar, de modo privado, ante sus restos, depositados en la cripta del Oratorio de Santa María de Bonaigua (Barcelona).

Després de la seva mort el 1959, es produí una ràpida extensió de la seva fama de santedat i s'atribuïren abundants favors espirituals a la seva intercessió. En pocs mesos traspassà l'àmbit de les persones que la coneixien i s'estengué per la península i d'altres països.

El 15 de maig de 1992, la Congregació per a les Causes dels Sants emanà el Decret de Validesa del Procés Diocesà, per la qual cosa es podia iniciar l'elaboració de la *Positio super vita et virtutibus*.

El 7 de maig de 1994 la Congregació per a les Causes dels Sants nomenà

After the death of Montse Grases in 1959, her reputation for sanctity spread rapidly, and many spiritual favors were attributed to her intercession. In a few months, people all over Spain and other countries knew of her.

On May 15, 1992, the Congregation for the Causes of the Saints emitted the Decree of Validity of the Ordinary Process, which gave way to the *Positio super vita et virtutibus*.

On May 7, 1994, the Congregation for the Causes of the Saints named Mons. José Luis Gutiérrez as Relator of the Cause. Under his direction, the *Posi-*

Relator de la Causa a Mons. José Luis Gutiérrez. Sota la seva direcció s'elaborà la *Positio super vita et virtutibus* que fou lliurada a la Congregació el desembre de 1999.

La fama de santedat de la Montserrat, en aquests cinquanta anys, està estesa i consolidada. Continuen arribant a la Postulació testimoniatges de la seva intercessió escrits per persones de tota mena. Milers de persones acudeixen a resar, de forma privada, davant les seves despulles, depositades a la cripta de l'Oratori de Santa Maria de Bonaigua (Barcelona).

tio super vita et virtutibus was prepared, and delivered to the Congregation in December of 1999.

Montse's reputation for sanctity, in these 50 years, is widely established, and personal testimonies of all kinds continue to arrive at the Postulate. Thousands of people go to pray privately before her mortal remains, at the crypt of the Oratory of Our Lady of Bonaigua (Barcelona).

Mi hija era de trato un poco difícil. Tengo nueve hijos y ella es la única que rara vez sonríe. Cuando se le habla, ella se limita a contestar a la pregunta. Ya he pedido ayuda y sé que hay personas que rezan para que cambie. Pero estaba desesperada con su actitud (...). Entonces fue cuando me acordé de rezar a Montse. Cada día recito su estampa por mi hija.

La meva filla tenia un caràcter difícil. Tinc nou fills i ella és l'única que gairebé no somriu. Quan es parla amb ella, només contesta el que se li pregunta. Ja he demanat ajuda i sé que hi ha persones que resen perquè canviï. Però estava desesperada amb la seva actitud (...). Llavors va ser quan em vaig recordar de rezar a la Montse. Cada dia dic l'oració de la seva estampa demanant per la meva filla.

Una vez me dijo que iba a tener un retiro de su clase en el colegio. Le confié a su hermana que estaba muy avergonzada de todo. Después me habló llorando y pidiendo perdón por su actitud molesta. Lo mejor fue que volvió a recibir los Sacramentos. Sé que Montse le ha ayudado en esta difícil situación. Muchísimas gracias.
S.Z.T. (Filipinas) ·

My daughter had a rather difficult personality. I have nine children, and she is the only one who rarely smiles. She barely answers when spoken to. I have already asked for help, and I know there are people who pray that she will change. But I was desperate over her attitude (...) Then I remembered to pray to Montse. Every day I recite the prayer card for my daughter.
One day she told me her class at school

Una vegada em va dir que a l'escola tindrien un recés amb la seva classe. Confia a la seva germana que estava molt penedida de tot. Després, tot plorant, em demanà perdó per la seva actitud distant. I sobretot va tornar a rebre els sacraments. Sé que la Montse ens ha ajudat en aquesta difícil situació. Moltíssimes gràcies.

S.Z.T (Filipines) ·

was to have a day of retreat. She confided in her sister that she was ashamed of everything. Later she came to me, crying and begging forgiveness for her bad attitude. The best part is that she has resumed receiving the Sacraments. I know Montse has helped her through this situation. Thank you so much. S.Z.T. (the Philippines) ·

L'any passat em van operar d'un goll interior i uns nòduls al coll. Arrel de l'operació em vaig quedar sense veu, gairebé no se'm sentia i ho vaig passar molt malament perquè no millorava. Un dia d'hivern vaig anar a València d'excursió i vàrem entrar en una església on, casualment, vaig trobar un Full informatiu de la Montse amb l'oració i diversos favors atribuïts a la seva intercessió. Llavors, vaig començar a resar-li cada dia, demanant que em tornés la veu. I em va tornar. En agraïment, els escric i espero que ho publiquin aviat. M.R.P. ·

El año pasado fui operada de un bocio interior y unos nódulos en el cuello. A raíz de la operación me quedé casi sin voz, apenas se me oía, y lo pasé muy mal porque no avanzaba. En invierno fui a Valencia de excursión y entramos en una iglesia donde, casualmente, encontré una Hoja informativa de Montse donde aparecían la oración y diversos favores logrados por su intercesión. Entonces le recé cada día y le pedí que, por favor, me devolviera la voz. Así ha sido y, en agradecimiento, les escribo y espero que lo publiquen pronto. M.R.P. ·

Last year I was operated on for a goiter and some nodules in my neck. Because of the operation I was left with almost no voice. I could barely be heard, which worried me a lot, as I wasn't improving. I went on a trip to Valencia in the winter, and we entered a church, where I found, coincidentally, an information sheet on Montse, with the prayer and several favors attributed to her intercession. From then on I prayed to her daily, and I asked her that my voice might return. It has, for which I write this and ask that it be made known. M.R.P. ·

Hace casi tres años mi hermana y su marido iniciaron un proceso de adopción internacional en Rusia. A finales de enero de 2006, pasados dos años, por fin viajaron a Rusia a conocer al niño que les habían asignado. Volvieron de ese viaje con muchas ilusiones, pero los siguientes ocho meses y medio fueron muy duros: constantemente les pedían documentación que había que enviar a Rusia, traducir y presentar a la juez. Incluso varios documentos ya preparados los perdimos con ocasión de un robo. A medida que pasaban las semanas se acercaba la fecha -el 28 de octubre de 2006- en la que caducaba la idoneidad para ser padres adoptivos, un certificado que les habían concedido las autoridades, al inicio de todo el proceso.

Siempre he tenido devoción a Montse y una amiga me dio una estampa con una reliquia suya. A finales de septiembre, aunque les habían dicho que el expediente ya estaba completo, la juez solicitó nuevamente doce documentos. Sólo quedaba un mes de plazo, y si la juez no señalaba el juicio antes del 28 de octubre, habría que renovar la idoneidad, lo que supondría un nuevo retraso. Durante varios días recé intensamente a Montse para que el juicio se fijara a tiempo, y así fue.

Tres días antes de que caducara ese certificado, tuvo lugar el juicio y pudieron volver con su hijo, que es la alegría de toda la familia.

Estoy muy agradecida a Montse por haberme hecho este favor, que no es el único en mi vida.

P.D.

Fa gairebé tres anys, la meva germana i el seu marit van iniciar un procés d'adopció internacional a Rússia. A finals de gener de 2006, quan ja havien passat dos anys, finalment van viatjar a Rússia per conèixer el nen que els havien assignat. Van tornar molt il·lusionats del viatge, però els vuit mesos i mig següents van esdevenir molt durs: els demanaven constantment nova documentació per enviar a Rússia, traduir i presentar-la a la jutgessa. Fins i tot van patir el robatori d'alguns documents ja preparats. A mesura que passava el temps, s'apropava més la data —28 d'octubre de 2006— en què caducava la idoneïtat per arribar a ser pares adoptius, un certificat que les autoritats els havien concedit, a l'inici del procés. Sempre he tingut devoció a la Montse

i una amiga em va donar una estampa amb una relíquia seva. A finals de setembre, encara que els havien dit que el seu expedient estava complet, la jutgessa va sol·licitar novament dotze documents. Només quedava un mes, i si la jutgessa no indicava que el judici seria abans del 28 d'octubre, caldria renovar la idoneïtat, amb el retard que això suposava. Durant dies vaig resar intensament a la Montse per tal que el judici s'establís a temps, i així va ser.

El judici tingué lloc tres dies abans que caduqués el certificat i van poder tornar amb el seu fill, que és l'alegria de tota la família.

Estic molt agraïda a la Montse per haver-me fet aquest favor, que no és l'únic a la meua vida.

P.D.

Almost three years ago my sister and her husband began the process of an international adoption in Russia. At the end of January 2006, after two years, they finally traveled to Russia to meet the child they had been assigned. They returned from the trip very excited, but the next eight months proved very difficult: they were asked again and again for documents to be sent to Russia, translated and presented to the judge. Several documents were lost in a robbery. As the weeks passed, the deadline they had been granted by the authorities at the beginning of the process – October 26, 2006 – approached, after which time their suitability as adoptive parents would have to be reconsidered.

I have always had a devotion to Montse, and a friend gave me one of her prayer cards with a relic. At the end of September, despite having been assured that the process was complete, the judge asked for 12 more documents. There was only a month before the deadline, and if the judge didn't rule before then, the couple would have to renew their suitability, causing more delay. I prayed intensely to Montse for several days that the judge might rule in time, and that's what happened.

Three days before the deadline, the ruling came down, and my sister and her husband were able to bring their son home, to the joy of the whole family.

I am very grateful to Montse for doing me this favor, which is not the only one she has done for me in my life.

P.D.

la cripta

the crypt

D

esde 1994 los restos de Montse Grases descansan en la cripta del Oratorio de Santa María de Bonaigua (c/Jiménez e Iglesias 1, Barcelona).

A principios de 2009 finalizaron las reformas para la ampliación de la cripta y se colocó la imagen de Nuestra Señora de Montserrat, procedente de la casa familiar de los Grases, ante la que Montse rezó en muchas ocasiones. ·

Montse en internet

Montse a internet / Montse on the internet

Des de 1994, les restes de la Montse Grases reposen a la cripta de l'Oratori de Santa Maria de Bonaigua (c. de Jiménez i Iglesias, n. 1, 08006 Barcelona).

A primers de 2009 es van acabar les reformes per a l'ampliació de la cripta i s'hi va col·locar la imatge de la Mare de Déu de Montserrat, procedent de la casa familiar dels Grases, davant la qual la Montse havia resat en moltes ocasions. ·

The mortal remains of Montse Grases have been at rest in the crypt at the Oratory of Our Lady of Bonaigua (#1 Jiménez e Iglesias St, Barcelona) since 1994.

In January 2009, the work to expand the crypt was finished. The image of the Blessed Virgin of Montserrat belonging to the Grases family has been placed in the crypt. Montse prayed before this image many times. ·

www.opusdei.org
www.bonaigua.net
montsegrases.blogspot.com
www.josemariaescriva.info